

In Veritate, & falsitate conuincit.

non nobis veritas simplex, & complexa, sed repugnans, & diuisiva;
Obj. 1. In Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva
quod non apprehensio in Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva
quod non apprehensio in Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva

Veritas simplex, & complexa, sed repugnans, & diuisiva;
Obj. 2. In Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva
quod non apprehensio in Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva

In Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva
quod non apprehensio in Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva

Veritas simplex, & complexa, sed repugnans, & diuisiva;
Obj. 3. In Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva
quod non apprehensio in Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva

In Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva
quod non apprehensio in Veritate, & falsitate conuincit, & diuisiva

est veritas in 2^a opoe semp e ua; at in 3^a pot ee falsa, si inferat, ee n tem, quia est animal: ergo est diuersa.

Atte tr e; qd P^hg dixit noiam indicatiuam in noiam primam priorem, sicut, sapiam, prudiam, et artem; christi ita eim cogni rem certam, sicut sit 2^a, sive 3^a opois. Atte r, discurium, si sumat late put comprehendit pmissa, pon tineri in 2^a opoe, qd pmissa pinent ad illam: si uero sumat pmissa, et distinet qd ut comprehendit copulam illatiam; ee 3^a opiom. Atte 3^a, Veritatem 2^a opois fundari in copula obali; Veritatem 3^a fundari in copula illiua go, t qd: Veritatem opois hypotheticae fundari in sua peculiari copula.

Art 3^a

Verum in simpli apprehensione dei falsitas!

Falsitas est difformitas cogniois cum obto. Quae duplex e; altera negiua, pua altera: neg^a est caria conformitatis cum obto; d^a ignorantia: qd pot ee pura negio, si nemi num sumat uerum, qd n representat; ut cognio hois n resp, chcat lapidem; Terit pri uo, si sumat uerum, qm resp, tendet in adaeqte, d im p^a ga illam n attingit ut cogi cibilis est. Diffinita pua e in adaeqao cogniois cum obto, in qd tendit, d m eam p^a in qm tendit: d opie d falsitas, error; Qd Sobrius n est ritus. Hae duo falsitas n consistit p^a in alij obto, t negio, d in illis fundo; e inco tu diffri a suo obto.

Dicit in 2^a opoe istud regium duo gra conituum; qdam st oio sumptes, qd sicut representant nudam rei essiam; ut conitq hois, t lapidis; alij thm se sint p^ates simples, t n uirtute se complexi, qd representant obtum aliquo mo complexum; ut conitq hois albi, remifracli. Priores sunt simples tam in se qm qd rem cognitam; Posteriores st sumptes in se, d n quoad rem cognitam. His p^a

Dico 1^a: Falsitas pua n pot dari in prima opoe, nec in conituoio simpli, t alij mo complexa. P^a, qd u terq est naly imago sui obti, d cum illo con ficut; go semp est uer; d nunqm fals^a pua. D^a qd conitq complexa pp aliqd impedi mentum representat rem aliq est in se, obtum talis conitq n e res p^a in se, sicut in e rato, P^a quib^a obij^a rem in ee obtuu.

Dico 2^a: In cognioe oio simpli dai falsitas negiua P^a, qd cognio hois n est cognio neg; go est falsa negiua. Dico 3^a: In cognioe alij mo complexa pot dari falsitas pua; qm in n est pua falsitas, d alij pua conformitatis; ut in res, cog sear nne fr^a qm het, t cum illa, qm n het.

Dico 4^a

Dis. 4. In ead cognosc pot dari falsitas p accid, seu occa
sionalis, castanea tr; qdond. sicut appcherisio, e occasio ad uerum falsum: ut q
apprehendit Solem ut rotam, pbot illius occasioem iudicandi Solem talem et: et
In hoc sensu dicit Ph^o dari falsitatem in prima opie illius

Artus 4°

Soluuntur argua contraria.

Obi: Veritas diuidi in simploam, & complexam p iua: qo sicut falsitas diuidet in
falsitatem simploam, & complexam p iuas. Ngi Coa, qd n pot dari falsitas simploa
p iua s. n. Simplex a pprehensio confiat cum suo obto. Ind: qria ueritas
subtium: sed uitas, & falsitas st qria: qo si simploa appcherisio e substum uita
tis, et erit falsitatis. Id dist Ma; Veritas, & falsitas complexa st qria, & Ma;
simplices N Marozom; qd n dari falsitas simploa p iua, q pot ee qria ueri
tati simplici.

2° Cognio sensiu simploa aliqui e falsa: qo et cognio illius
simploa. P^o Arist qd cognio sensuum multo t^o n cor fiat cum suo obto; ut
pot in multis captis cuum suum eiuoris. P^o N Arist, et ei q pb. Nam si uia
ni si picipiant obto, ut st; P^o aliqui ita impse, & confuse, et pbeant illius occasi
em iudicandi falso, & cogitandi unum p alio. Cognio t^o sensuum semp e uia,
& confis rei, qua representat: aliqui uero e falsa p aduers, & occasionaliter: in
qua sensu dicit Ph^o & Ph^o t^o errare.

Un qd agrotus pigit dulce ut amarum, error n e in gustu; sic
n. pigit amaritudem in humore cholico: deceptio aut e in illu iudicante ee in
cibo amaritudem, q st in humore. Item uisus in Iride, & colla columba ad Solem,
n uidet colores, sed lucem uaria reflectam: ist t^o q similitudem inu lucem, & colores,
iudicat, ee uis colores, cum n sint. Nec item uidet serpentes p fumum Lucernae
confecta ex serpentis pinguedine; sed uidet paleas confuse q p turbationem spe
cium per fumum. Prius n uidet duas lucernas, sed qd uini uapores, qd
rebrum ob tundi; dari occasio iudicandi geminas lucernas.

Qui navigat ppe lilius immotum, putat, lili d moueri qd con
fusioem spium. Penus ag immotus uidet fractus, qd pars immersa in illu sui
spis p medium crassius, qua qd spiam efficacius mouet, representant illam p iua
p p iua; in illu putat, illam ee fractam, & tortam. Album a longe uisum
putat

putari nigrum, quod peruenit ualli romita. Conitq Austri de Sole ut rota; & de au
ca. lico ut auris, non fiet poble Sol, & aurum, qd dicitur a perei, sed qd obijciunt
illud a phasia decepta qd hinc eodem sporum, conitq de Chymica phostica, est uis,
qcon fiat cum illa ita conita; tñ nulla data fuerit uia.

3. In resimpti dati falsitas qd est in conitu simpti. Anz pbi, qd
Tragodus, q representat Plectorem, est falsus Plector; Scaramum est falsum argentum.
et tñ se res simptes: qd in resimpti dari falsitas. Qd, in resimpti dari falsitas in falsi
ad occasionate pbono occasionem illi, ut pp appareniam, et similitudinem indicat. tam
num id, qd falsum est. 4. Artefactum simplex, Vg stua, qd n confiat cum dicit
artificis, dicit falsum: qd dicit conitq simplex. Qd, tale artefactum dicit falsi
d de finitum; qd n est effectus facti sñ cam pñm, qd illi n adigit. Sicut cogno,
qua n representat a liquam pñm obit, n dicit falsa, qd n est eius obitum qd illam
pñm. Vices: Tale artefactum n hct aliam ideam, cuius confiat sñ cam denia
toim: qd dicit comparari cum illa, a qd deficit. Qd N loam, qd sñ id, qd n ada
qd dicit effectus a cogno impedimentum, dicit defium: effectus uo a capu n re
git opiam ideam: tñ tamen pñt et admitti in mente artificis alia idea imperfe
ta, a qua pedit artefactum, d a qua denotatur uim, siquid illi confiat.

Caput secundum, tertium, et quartum.

De Noë, Verbo, et Oratione

In secundo capite tradit Philo de finem Nois; in 3. Verbi; in 4. docet tri
primum Oris de finem; ita, Oratio est uox significatiua ex insto, cui dicitur pars significat
separatiua. Deim illam diuidit in Enunthatiuam, et n annunthatiuam. Et
de finem Enunthatiuis; Enunthatio d oratio significans num, et falsum: Deim illam
diuidit in simptem, et coniuuam. Sum arit, oia affioi oppam e negioim,
et ei.

Quæstio 1a

De na, et diuioe uocis significatiue

Art 19

De Significatiue uocali in communi.

Voces qdam artefactum: artefactum uo significat proprio noie, ut domus, nauis; uel
noie

noia coiori deatilla à sola fr̄i, ut auratum, depillum. Priora dicunt de fr̄i ma-
 teriam, & fr̄i. P̄, q̄a album, & alia conira. deo n̄ siḡcant de fr̄i sub̄tum, de
 fr̄i illud connotant, q̄a n̄ dicunt certum, & detri tur sub̄tum: P̄ noia p̄ria a arte
 factori, dicunt opp̄riam, & detri tam main. Salsum in gr̄i; & p̄ria dicunt cer-
 tam fr̄i: q̄o utraq; fr̄i includuat. P̄ Mi, q̄a gladius dicit talen
 fr̄i, & main duram, aptam q̄ ad sciendendum; nauis leuem, est. Conf
 ca h̄o, q̄ comparat arte facta in t̄ib; n̄h̄bg: h̄ac aut̄ dicit main, & fr̄i:
 q̄o & illa. Noia uo artefactori, uoia deducta ex sola fr̄i, siḡcant de fr̄i sub̄-
 tum fr̄i artificialem, & connotant main, ut sub̄tum. P̄, q̄a n̄ dicunt main, &
 sub̄tum de fr̄i. P̄ illud supponunt in suo c̄e constitutum, ut auratum, de-
 p̄ illud. T̄gr̄i siḡcatina, seu siḡnum uocale in c̄e cum sit artefactum uoia,
 uti sim p̄ca, si dicat de fr̄i solam siḡcatin, connotando uocem ut sub̄tum: exit
 uo comp̄im & acc̄is, si dicat de fr̄i uocem, & siḡcatin; quia h̄ac duo faciunt
 unum comp̄im & acc̄is, cum n̄ copulanti media aliq; uniora Physica.

Dico 1. Siḡcatinum ex insto dicit de fr̄i siḡcatin, & con-
 notat sub̄tum. P̄, q̄a siḡcatinum a q̄dam uocem deducitur à siḡcatin: q̄o ille
 comp̄it dicit de fr̄i: q̄a fr̄i n̄ rep̄it in sub̄to, n̄ario illud connotat. Non t̄i
 exit simpl̄ca, q̄a siḡcatin includit h̄uicines ad rem, et ad p̄iam, ex q̄o n̄ comp̄i
 si una simpl̄ca ent̄is in uoia Signi.

Dico 2. Siḡcatinum uocale ex insto, q̄ comprehendit Noia,
 Verbum, & Dicoim, dicit de fr̄i siḡcatin ut fr̄i, & uocem ut main, & uocem
 & comp̄im & acc̄is. P̄, q̄a siḡcatinum uocale est artefactum uoia p̄ria uoia
 siḡcatum: sed artefacta siḡcata & p̄ria noia, dicunt de fr̄i main, & fr̄i
 artificialem: q̄o illa & dicunt. Ita p̄ciatim d̄i de Noia, D̄bo, & Dicoim,
 q̄ includunt c̄ssiam sup̄ior̄is.

Obj. Comp̄im & acc̄is nate dicit de fr̄i solam fr̄i;
 Uq; album album, q̄o & comp̄im & acc̄is artificiale dicit de fr̄i solam fr̄i
 Nq; l̄ca; Maior r̄o est, quia n̄a in suis comp̄is & acc̄is intendit solam
 fr̄i supponendo sub̄tum constitutum in suo c̄e: ars uo in arte factis d̄i
 intendit fr̄i, & main; gladius enim Uq; requirit certum fiḡim & ma-
 teriam aptam ad sciendendum; album uo n̄ requirit certum sub̄tum,
 uel materiam.

Inst. Ex h̄o, si artefacta dicunt main de fr̄i, h̄ac
 410

ppio esset vera; Actua e' aurum: atq; falsa, ut pit: qd d' illud, xij pag. Nq' illud;
 illa n. ppio est falsa, qd p'iatum n' sigca' accommodat, sicut de hoc: Petrus est aia
 f'ma, et de Petrus utrumq; dicit de f'ali. No' e', qd pars n' p'iat de toto, ni sigca' acco-
 modate; dicit, qd non, qd utrumq; p'iat dicit de f'ali; t' saltem unam p'iat de
 f'ali, aliam de comutato; ut h' e' p'atus, Aia est aurea.

Art 2°

Siurd' uox sigcatua in simplicem,
et complexam.

Signum uocale, seu uox sigcatua dicitur in simplicem, et complexam; hac e' ob
 tria; q' in uaria d'uum gra' diuidi, uox aut' simplex diuidi in d'ic' et A'bum;
 ad q' r'ocant' Synchabagorem ata, at' si i aut' u ali d'ic'. Quomodo uox sig
 catua diuidat' in simplicem, et complexam? No' e' neg'. P' q' ubi n' d'at'
 U'as e' p'io, n' d'at' U'io: s' uox sigcatua n' h'et U'io e' d'ic' : q' neque U'io e'om. P'
 M; q' ante facta, et comp'ia q' acc'os d'icant de f'ali f'ram, et u'itam m'ain: s'
 co'p'ia n' fit unum p'ic, seu essia q' h'ent unam effectiua.

No' 2°. Quomodo sigcatuum uocale dicit de f'ali solamij
 u'io ad huc n' est U'io. P' q' signum in cai n' e' simplex, s' complexum et
 dupl' h'ud' ad rem, et ad p'iam: s' sigcatuum uocale, seu uox sig'ificatiua e'
 Signum: q' h'et eand' dupl' h'ud' e'om; et co'nter n' e' simplex, s' complexa.

No' 3°. Et signum uocale sumit' solo u' ad rem, et p' solo u'
 ad p'iam, n' est U'io. P' q' ad simplicem et complexum n' d'at' U'io: s' No' e' d'ic'
 et simp'ia; tria u' e' complexa: q' n' co'iu' U'io. P' A'ij, q' simplex e' ex p'ic,
 complexum est ex p' acc'os; includit. n. d'ic' r'as p'ic, d'ic' h'as sig'os; et co'nter d'ic' r'as
 ex q' n' fit unum p'ic: q' n' est unum p'ic.

No' 4°. Hac d'ic'io pot' e' t' A'logi p'ortio' p'io' et attributio.
 P' p'imum, q' ut se h'et sigcatuum simplex ad suam p'iam, id est, ad sig'icem;
 ita se h'et complexum ad suam. P' u' q' d'ic'io respicit sig'ic'atua' complexa, ut
 p'iale A'logatum, a q' h'et uim sig'ic'at' sig'ic'is. n. d'ic'io, q' n' illi sit intrinsec'
 dependet a sig'ic' No'ij, et A'bi, ut a p'iali A'logato: q' secundum p'iam con-
 d'ic'io' e' A'logum p'ortio' p'io' et A'logum a' d'ic'io'.

No' 5°. H'ic q' e' in uno A'logo p'ortio' n' e' in alio: s' ead' u'
 cao, q' est in No' e' d'ic'io, et in d'ic'io: q' d'ic'io' est A'logi p'ortio'. P' d'
 M; nam sig'ic'is d'ic'io' est d'ic'io' a sig'ic'is No'ij, et A'bi, q' h'et d'ic'io' seu u'io' u'
 infer

inter partes significantes uniendo primum cum subto; q' ordo, & nexu n' dat ex Orde; & in eo consistit diversitas signatiua uocalis complexi, & simplicis.

Quaestio 2^a De Voce significatiua simplicia.

Art 1° Quaeritur sit simplex in significando?

Vox simplex est illa, cui primo, et de finali ret in mente unus cantus; te ptes illi riantes connotata. P' q' simplicitas, & multiplicitas uois sumit ex impie: P' uox signans de finali, & imine unum signatum, h'et unam tm impoim: q' uox, cui in mente ret unum tm signatum, sonans cantus, est simplex. Et uice uersa illa uox d' multiplex, cui in mente ret de finali ptes cantus.

P' q' uox frat' & imine signans pta signata, h'et ptes impies, & signat: q' a multiplex. Quare q' uni uoci riant ptes cantus? P' q' unus ret uni pi acis, alter alteri. ut illi albus. 2° Si ptes ad aige ret toti uoi; ut nemo (id est, nullus ho): & Eg, uoca, ut (gallus), cui ret ho, & auis: siue cantus sint orinati aliq' m' nexu Grammaticali; ut cantus huius uocis (nemo), siue d' subordinati, ut cantus Eg uocum; s' sint subordinati et imini, ut cantus Analogorum attributois; siue subordinati, & n' imini, ut cant' d' albi; cui ret unus cantus primarij albedinis, alter secundarij subti.

Voce sig' complexa d' Oris parae; Eg, semper, rit' d' uoca, & tega, & q' h'ent p' frat' significantes separatim. P' q' uocis huiusm' uoces h'ent ptes sig'cos, & illis ret in mente ptes cant' imini. Et illa n' h'ent frat' ptes significantes separatim; h'ent t' illa uocis, & ag' p' uocem.

Art 2° Diuiditur Vox simplex in Verbi, & Verbum.

Notat' etiam Noij d' consistit in declinac' & casus; nec etiam d' in coniugie p' m' & Epone; & in peculiari no' signandi. Nota 2° d' uocem unum de sumi estiat' a diu'site' continuum, q' illis corrent: in si cantus diu'sit' p' uocis, & d' diu'sit'. Nota 3° de una ve singli p' d' uocis ptes cant' p' d' uocis; Eg cant' q' representat Deum, ut in sum, d' ret p' d' cantu, q' illum representat, uocis p' cantum. Nam ad hoc sufficit q' unus exp' p' representet una p' s' m' qm alius exp' p' n' representet: cum n' cantus sint imagis ob' t' or'; q' h'et uarias in representac' uariat' continuum p' p' ut d' de sig'ij. Hly p' p' t' ij

Deus: Vox simplex diuid' estiat' in Verbi, & Verbum. P' q' uocis sig'ij q' uocis p' d' uocis p' d' uocis: s' d' Verbi & Verbum h'ent cantus p' d' uocis: q' d' sum' g' m' p' e. Proballe, quia

q̄. **U**trum significat fratrum signaturam ponitur Actiois, & in fieri; Nomen significat sumum in factu
to eā, & p̄ modum Qualitatis, n̄ uero Actiois: Id h̄m̄ suffiunt, ut eorū distinguatur sp̄s; ut
p̄t̄ ex 3. ad tondo: q̄ ut eē Voces sp̄s distinguant. Maior p̄t̄ in uerborū, & in nōi amor.

Obj. 1. **D**esio, lectio, actio, & h̄c ita significat actioem: q̄ **U**trum d̄ distin
guat ad Nōi p̄m̄ significandi actioem. **Q**uod talia nōia significat actioem in s̄ signato, & ut s̄m̄; **U**trum
signat illam in aū exercito & ut egredientem a cā in fieri. **I**n h̄. **U**trum ille ego, calafacio, et
litia significat eand̄ s̄m̄, q̄m̄ significat hęc nōia. **I**tem actio, calafacio: q̄ n̄ distinguunt sp̄s. **Q**uod Con
stris, & Nōiam; q̄ t̄ h̄c, & nōia significat eand̄ s̄m̄ materiam, illam s̄m̄ significat diuisio: nam
fate significatum illorum Verborū, ē s̄m̄ in fieri, & in aū exercito; Nōium uero ē s̄m̄
fate esse, & in actu signato, ut supra dictum est.

Obj. 2. **U**trum p̄ter signōem rei, significat et de s̄m̄ coniunctioem, seu capū
summi p̄m̄ subto: Id Nōi conōrum id ē significat; q̄ n̄ distinguunt sp̄s. **Q**uod Nōiam, q̄
signat talis copula n̄ ē Diuisio essentialis in Nōi, & **U**trum: hęc n̄ ē q̄ **U**trum significat actioem ex
eritate, n̄ uero Nōi. **Q**uod p̄t̄ in uerborū, q̄ significat fratrum uerū, ut s̄m̄ egredientem a sua
causa: Nomen uero amor, licet significat eand̄ s̄m̄ materialiter; s̄m̄ licet
t̄ illam significat in facto eā, & p̄m̄ Qualitatis ex sua cā.

Dico 2. **P**redicta diuisio n̄ ē s̄m̄ in sp̄s, si Nōi, & **U**trum sumant in
totum id, q̄ dicunt de s̄m̄. **P**er q̄ utriq̄ h̄ arte facta, & comp̄o p̄ccōis. **S**icut d̄m̄, si sumant
p̄t̄ dicunt se loqui signōem cum dupl̄ r̄i ad rem, & ad p̄m̄; ob eand̄ rem. **D**iuisio sumant sp̄s
cum uno sola r̄i, & ad rem, & ad p̄m̄; diuisio erit generis in sp̄s; quia habet uni
tatem perse. **S**i tandem diuisio sumant in totum id, q̄ d̄ de s̄m̄, diuisio erit illa
q̄ p̄portiois p̄p̄ice: q̄ ut se h̄t Nomen ad suam s̄m̄, ita **U**trum ad suam

Art. 39

Explanat̄, & defendit̄ Nōi definitio.

Nōi de s̄, Vox significatiua ex in s̄to de s̄te, ac s̄a p̄p̄ore, cuius nulla pars significat. **S**eparam̄
quæ q̄ ad iuncto est, aut n̄ ē s̄m̄. **O**uōm, q̄ uim, aut saltem significat. **P**arta uero, reijcit conōi:
significatiua reijcit uoces, n̄ significatiua, ut **B**lectri: lex in s̄to reijcit uoces n̄ales, ut magis p̄p̄om̄it̄
Desio, q̄ significatiua in s̄to, ut n̄ h̄i, q̄ n̄ q̄at certum cōntum: **U**tr̄ tempore reijcit Verba, quæ sig
nificant cum tempore. **C**uius nulla pars, &c. reijcit **O**uōes, q̄ s̄ p̄s significat separam̄. **D**iuisio
toē, &c. reijcit casus obliq̄, q̄ adiuncti **U**bo est, n̄ faciunt **O**uōem uim, aut saltem; ut p̄ij est.

Quodis, & desio ita s̄m̄. **Q**uod negiue, q̄ n̄ h̄t uim s̄m̄, & **O**uōm: & t̄ bono
q̄ constat ex ijs, q̄ se habent ut s̄m̄, & **O**uōm. **P**er q̄ uox ponit t̄ s̄m̄; reliq̄ partē d̄ d̄
conōi, q̄ arte facta b̄n̄ la s̄m̄ p̄m̄, & s̄m̄; utriq̄ d̄m̄; **S**ic ē signum t̄m̄ significat.

Idem putatur significatio, constat ex voce, tamquam ex materia, & ex significatione, tamquam ex forma: go bñ de st.

Obj. 10. Compositio nã n̄ desinit bñ p̄m̄m̄ in alio. Ugho n̄ d̄i n̄ q̄m̄ inf̄i
ca, idem p̄m̄m̄ m̄a, & f̄iã: q̄ n̄ s̄i b̄ comp̄m̄ artificiale, q̄ n̄ d̄i n̄, n̄ bñ desinet, quoniam q̄
f̄iã q̄m̄ q̄ d̄ b̄ b̄m̄. Obj. 11. Nã nã q̄m̄ comp̄m̄ nãle d̄m̄ p̄e; d̄m̄ f̄iã, cum sit d̄m̄ nã
f̄iã, n̄ adiacet m̄a, ut d̄cc̄m̄, s̄ub t̄as antef̄a d̄m̄ d̄t̄ v̄t̄ia & acc̄m̄, & eor̄ f̄iã adiacent
m̄a acc̄m̄, n̄ s̄ub s̄id̄ent̄; Ugho n̄ d̄i n̄ q̄m̄, adiacet t̄as, q̄ n̄ m̄a: & d̄eo accommoda
t̄e d̄e f̄i. 2. Part̄al̄ de f̄iã i d̄ s̄up̄fl̄uã: q̄ n̄ r̄p̄iã d̄m̄ est. P̄i. Nã q̄m̄ si aliḡ q̄ illam r̄p̄i
t̄er̄, c̄ant̄ noia in f̄iã, ut n̄ h̄i: q̄ h̄ec t̄ent̄ p̄iã s̄iã cant̄ s̄ep̄ara t̄m̄, s̄iã d̄ il̄ s̄iã
d̄m̄ c̄ant̄: q̄ n̄ p̄ hanc p̄art̄am, n̄ p̄illam r̄p̄iã d̄m̄. Obj. 12. Nã q̄m̄ d̄m̄ q̄ d̄m̄, q̄ d̄m̄
inf̄iã r̄t̄ m̄m̄i un̄q̄ c̄ant̄, s̄implex neḡiã i d̄ d̄m̄. S̄iã q̄ t̄er̄at̄ s̄ep̄ara t̄m̄ i t̄as
ut un̄q̄ c̄ant̄ r̄eat̄ uoc̄i n̄m̄: att̄er̄uci i h̄iã, t̄anc n̄ d̄ic̄t̄, Nã in f̄iã t̄m̄, d̄ neḡiã m̄.

Inst. D̄m̄ c̄ant̄ n̄ p̄iãnt̄ uniri ad r̄p̄iã d̄m̄ unum d̄ t̄m̄: q̄ d̄m̄
d̄m̄ uoc̄i. Nã q̄m̄ d̄m̄ r̄iã, q̄a c̄ad̄ uoc̄ p̄iã c̄e s̄implex, & d̄plex, s̄iã d̄ h̄iã p̄end̄t̄
imp̄iã lib̄ra, q̄ s̄i fuerit una, un̄q̄ t̄m̄ illi c̄ar̄et̄ c̄ant̄ d̄m̄. C̄ant̄ uoc̄ n̄ p̄iãnt̄ uniri ad
r̄p̄iã d̄m̄ unum t̄m̄ d̄m̄, q̄ d̄m̄ s̄iãnt̄ imagei nãt̄e s̄iãnt̄ q̄ h̄iã r̄p̄iãnt̄ t̄m̄ r̄p̄iã d̄m̄,
d̄m̄ p̄end̄t̄ ex h̄ominum uoluntate.

S. Noia inf̄iã r̄ejiãnt̄ a Noia d̄e f̄iã q̄ d̄ic̄nt̄ de iis, q̄ s̄iãnt̄
d̄: Nã h̄ec nã c̄ant̄ i b̄m̄, nã s̄ub i n̄ f̄iã: q̄ nãle r̄ejiãnt̄. P̄i. Nã, q̄ n̄ d̄m̄ q̄ d̄m̄ inf̄iã
t̄m̄, & s̄iã d̄ d̄e iis, q̄ n̄ s̄iã: d̄m̄ s̄up̄ b̄r̄and̄ia n̄ s̄iãnt̄ noia inf̄iã. S̄iã d̄m̄ d̄e iis, q̄ s̄iãnt̄
d̄. Obj. 13. Nã, q̄a c̄iã nã inf̄iã aff̄ect̄ t̄ent̄ p̄ f̄iã nã neḡiã. Et d̄eo s̄up̄ b̄r̄and̄ia
Ugho p̄nãbile, n̄ s̄iã noia inf̄iã, q̄ n̄ h̄ent̄ d̄iãct̄am neḡiã. Inst. S̄i uoc̄ i b̄ h̄iã r̄iã
p̄nãnt̄ ad r̄p̄iã d̄m̄ d̄, q̄ n̄ h̄iã, er̄it nã inf̄iã t̄m̄: d̄m̄ d̄ h̄iã r̄ejiãnt̄: q̄ h̄ec n̄ r̄ejiã
nt̄. Obj. 14. Nã, t̄anc c̄e uirtute inf̄iã t̄m̄, q̄a uirt̄e includ̄er̄et neḡiã.

S. H̄ec noia t̄p̄iã h̄er̄e, nã, r̄p̄iãnt̄ t̄p̄iã: q̄ n̄ s̄iãnt̄ uerba illud r̄p̄iã
cant̄. Obj. 15. Nã noia r̄p̄iãnt̄ t̄p̄iã, id̄ n̄ cum t̄p̄ore, id̄ est, cum d̄iã t̄p̄iã, q̄ d̄ est
uirt̄e d̄m̄. Inst. Pr̄and̄ium, d̄m̄a r̄p̄iãnt̄ d̄iã t̄p̄iã mat̄ur̄i, & uirt̄e
nã: q̄ Noia r̄p̄iãnt̄ cum t̄p̄ore. Obj. 16. Nã d̄iã t̄p̄iã c̄e p̄ acc̄m̄, s̄iã q̄ n̄ h̄iã d̄t̄ t̄p̄iã
p̄nd̄ent̄, q̄t̄ alibi t̄p̄iã c̄ant̄ d̄iã uoc̄ t̄p̄iã s̄uac̄t̄m̄ i t̄p̄iã. N̄m̄m̄ p̄t̄er̄, p̄
t̄er̄it̄um, & f̄ut̄ur̄um. Ugho: Nã r̄p̄iãnt̄ t̄p̄iã t̄er̄it̄um, p̄t̄er̄i f̄ut̄ur̄um:
q̄ n̄ s̄iãnt̄. Obj. 17. Nã noia n̄ r̄p̄iãnt̄ t̄p̄iã p̄ m̄m̄ m̄en̄surã alior̄um alior̄, s̄iã
ut d̄m̄, q̄ r̄p̄iãnt̄ f̄am̄ p̄m̄m̄ alior̄ egr̄ed̄ic̄nt̄, iã alior̄ p̄p̄a m̄en̄surat̄.
Obj. 18. Nã, d̄plex d̄iãnt̄ in uoc̄ Nã, & d̄m̄: S̄i, q̄ d̄m̄ c̄ant̄ t̄p̄iã
m̄en̄su

Menywarj eius frater signatum, qd n ket Neri: nū, e hge obū n pīad p se in Oro; Nomen vero nunqm.

Art 49

De tria aliquos nominum inter se.

Quare qd d noia ad tria, & subtrina dīant spē. Passivē. P, qd noia dīstinguntur essentia p sig data. Prater: qd sigcatō frate noij ad tria ē essia dīvisum a sigcato frate noij subtrina: qd dīvīunt spē. Probi Nī, qd paldum subtrina sigcat frate frām p mīm subtrina; ad tria p mīm adiacentis: qd hāc frā hōj hē spē dīvīse: qd d noia ad tria a subtrina.

Obj: Illa dīvīsa qd pī subtrī est cativica sigcato frate hōj noim qd subtrī ē illigatō cum qd dīvīant essentia. P. N. Nōij; qd illa dīvīsa hōj se expī frā qd sigcatō ut subtrina, vel ut adiacent. Dīctat: Cōitū nōij pī ad tria, et subtrina, hōj cōitū spē: qd d noia. P. N. Nōij, qd hōj pī cōitū paldū subtrina, et illūm pī dīctat de cyg no, id met cōitū erit ad tria in pīo: qd d. P. N. Nōij; cuius pī dīvīo supponit salūm: neq. n. cōitū nōij subtrina pōt pīvī pīo dīctat p n dīctat, de alio ut de subtrī, quia subtrina uim representat suum sigcatō p mīm subtrī, n frā; qd n rogrī ad pīo frate.

Quare qd d casus relictī dīant essia hāc obliq. Passivē. P, qd dōt nīm sigcandi essia dīvīsum: inqiant. n. dīvīse cōitū, ut carnis in hōj pīo; hīc liber est Arty; hīc liber ē Arty. Casus obliq. in se et dīvīunt spē qd dīvīunt dīvīsum suū; qd nōij est id, hōj dīvīse spē, qd pīvīant eund spē cōitū; ut pīvīor carnes, vescor carnis. Item dīvī qd pīvī ut nōij genitīo p ablatīo.

Obj: Casus rectus, et obliq. sigcant oīo d, dīvī illij dī cōitū; qd n dīvīunt essia hāc. P. sigcandi id dīvīsum qd sufficit ad noīem cōitūm, et ut pī dīvīsa qd dīvīant. P. Si casus rectus, et obliq. dīvīunt spē, dīvīant in optīmo Syllā. P. hōj qd dīvīant, qd est absurdum. P. in hoc Syllā hōj cōitū nōij pīvīat pīvīat ē hōj; qd illa cōitū nōij: et cōitū nōij, et hōj, nōij, pīvīat, et hōj. Nōij, qd dīvīant, qd dīvīant casus cōitū nōij, et dīvīant spē dīvīant; et sint pīvīat hōj Grammatica; et hōj unīvīat hōj hōj, nīm dīvīant cōitū nōij, et hōj cōitū cum media hōj in uno Syllā. Qd duo Nōij, dīvīant eund spē dīvīant in re, et in obliq. n attendī a hōj, et a Grammatico.

P. Apud multos orbis natiōes, Nōij Habent, et apud fūta nos, casus rectus, et obliq. oīo dīvīant: qd casus rectus, et obliq. dīvīant spē. P. qd casus rectus dīvīant, qd est dīvīsum suū; et tunc dīvīant spē a se frate, et nōij hōj. P. hōj noia pīvīat, capī dīvīant in mente eund cōitū: et hōj dīvīant spē, nōij dīvīant spē, masculīno, et feminīno: qd dīvīo noīm a sumīb. a dīvīse cōitūm. P. N. Nōij; neque

... quod est significatione ...

Hic autem ordo, seu numerus orationum, quod significat ...

... de his totius. ...

... in unum ...

... in unum ...

... in unum ...

... in unum ...

